

پرسش ۶۶۲: تفسیر آیات: (طه * ما أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى...)

السؤال/۶۶۲: أرجوا تفسیر الآيات الكريمة من سورة طه، وما الحكمة من مخاطبة الله سبحانه وتعالى رسول الله (صلى الله عليه وآله) في سورة طه باسم طه (أي بهذين الحرفين)؟

امیدوارم آیات کریم سوره ی طه را تفسیر فرمایید. حکمت از خطاب قرار دادن رسول خدا (ص) توسط خداوند سبحان و متعال در سوره ی طه با نام «طه» چیست؟ (یعنی با این دو حرف).

(طه * ما أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى * إِلَّا تَذَكَّرَ لِمَنْ يَخْشَى * تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى * الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى) [طه: 1-5].

المرسل: محمد الشمري - الامارات

(طه * قرآن را بر تو نازل نکرده ایم تا به مشقت درافتی * تنها هشدار می است برای آن که می ترسد * نازل شده ای از جانب کسی که زمین و آسمان های بلند را آفریده است * خدای رحمان که بر عرش استیلا دارد) ([10]).

فرستنده: محمد شمري - امارات

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً كثيراً.

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الائمة و المهديين و سلم تسليماً كثيراً.

هذه الآيات نزلت على الرسول (صلى الله عليه وآله) في وقت كان الرسول محمد (صلى الله عليه وآله) يشهد في عبادته شكراً لله سبحانه وتعالى؛ ولأنه علم أن المعرفة الحقيقية في درس الأنا مقابلته هو سبحانه

این آیات بر رسول خدا (ص) هنگامی نازل شد که حضرت محمد فرستاده‌ی خدا (ص) به خاطر شکر خداوند سبحان و متعال در عبادت به خود سختی می‌داد؛ چرا که او می‌دانست که شناخت حقیقی در از بین بردن «أنا = خود» که در مقابل «هو = او» سبحان قرار دارد، می‌باشد.

وهذه معركة لا تنتهي طالما نحن موجودون فأشدد (صلى الله عليه وآله) على كل شيء متعلق بالآنا، ومنها بدنه (صلى الله عليه وآله) حتى أنه قضى رداً من الوقت يقوم الليل في الصلاة والدعاء حتى يعجز عن القيام على رجليه من شدة التعب وحتى أحمرت عيناه من سهر الليل وكان أكثر الأوقات يغفو لحظات في موضع سجوده ومع هذا كان يعاتب نفسه ويرى أنه غير شاكر لربه ويرى أنه يداري أنه مقابل ربه.

این پیکاری است که تا زمانی که ما وجود داریم، پایانی ندارد؛ ایشان (ص) نسبت به هر چیزی که به «من» متعلق بود، سخت می‌گرفت؛ از جمله‌ی آن، بدن ایشان (ص) بود که زمانی زیادی را اختصاص می‌داد و شب را به نماز و دعا طی می‌کرد، تا آن‌جا که از شدت خستگی از ایستادن روی پاهایش نیز ناتوان و چشمانش از شدت شب زنده داری سرخ شده بود و بیشتر اوقات، لحظاتی را در مکان سجده‌اش به خواب می‌رفت و با این حال خودش را سرزنش می‌نمود و نظرش این بود که از شکرگزاران

پروردگارش نمی‌باشد و این گونه می‌دید که در مقابل پروردگارش با «انا = خود» خویشان مدارا می‌کند.

في هذا الظرف نزلت هذه الآيات، ومنه تعرف مراد الله سبحانه وتعالى فكلمة طه هي ظاهر، ويمكنك أن تقرأها كذلك في القرآن، وأعتقد أنّ وصفه (صلى الله عليه وآله) بظاهر مناسب جداً مع حاله (صلى الله عليه وآله)، فمن يفعل ما تقدم؟ من غيره يستحق هذا الاسم من الله سبحانه على الحقيقة التي يحملها؟ من يستحق أن يخاطبه الله "ظاهر" غير محمد (صلى الله عليه وآله) الذي سحق أناه ودرسها وأجهد بدنه حتى النهاية في عبادة ربه حتى عاتبه الله وطلب منه أن يرفق ببدنه بقوله تعالى: (طه * مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى)؟

أحمد الحسن

در چنین شرایطی، این آیات نازل شد و از خلال آنها، منظور خداوند سبحان و متعال دانسته می‌شود. کلمه ی «طه» همان «ظاهر» (پاک) است و می‌توانید آن را در قرآن این گونه قرائت نمایی. معتقدم توصیف ایشان (ص) به ظاهر و پاک، حقیقتاً با حال و وضعیت ایشان (ص) مناسبت دارد. چه کسی کارهایی که پیش‌تر گفته شد را انجام می‌دهد؟ چه کسی غیر از او با توجه به حقیقتی که حملش می‌کند، لیاقت این اسم را از سوی خداوند سبحان، دارد؟ چه کسی غیر از محمد (ص) این لیاقت را دارد که خداوند او را «ظاهر» خطاب قرار دهد؛ کسی که منیتش را لگدکوب و نابود کرد و بدنش را تا آن جا که امکان‌پذیر بود در عبادت پروردگارش به سختی درانداخت؛ تا جایی که خداوند او را مورد عتاب قرار داد و با این سخنش از او درخواست کرد که با بدنش مدارا کند: (طه * قرآن را بر تو نازل نکرده‌ایم تا به مشقت درافتی).

احمد الحسن

[10] - طه: 1 تا 5.